Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικής Νικολάου
22.8.2014

Με υποψιάζουσα σπουδή, στο Θερινό Τμήμα της Βουλής, εμφανίζεται αιφνιδιαστικά προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που λέγεται «αντιρατσιστικό» και στο παρελθόν δεν πέρασε γιατί συναντούσε έντονες αντιδράσεις.

38 βουλευτές της ΝΔ επικαλούμενοι λόγους συνειδήσεως απειλούν ότι θα το καταψηφίσουν και ζητούν την απόσυρσή του. Η Κυβέρνηση φαίνεται πως τους αγνοεί και επιμένει. Υποθέτω πως τελικά θα τους εκβιάσει.

Πέντε Μητροπολίτες το αποκαλούν «καταστροφικό» ή «πονηρό» ή κάτι τέτοιο και σε έντονο ύφος εκφράζουν την αντίθεσή τους. Η Ιερά Σύνοδος προς το παρόν σιωπά. Το πρόβλημα είναι ότι, ενώ στην επικεφαλίδα μιλάει και για ξενοφοβία, κάπου μέσα του είναι κρυμμένη και μια άλλη καινούργια και ύποπτη λέξη, η «ομοφοβία».

Φυσικά και θέλουμε να αντιμετωπισθεί ο ρατσισμός και η μισαλλοδοξία. Κοινωνίες μίσους και εκδικητικότητας που δεν είναι ανεκτικές στη φυσιολογική διαφορετικότητα δεν είναι ικανές να φιλοξενήσουν αξίες, ούτε να δημιουργήσουν πρόοδο και πολιτισμό, ούτε να συντηρηθούν και να επιβιώσουν. Κοινωνίες όμως που απαγορεύουν τον στιγματισμό και τον έλεγχο των ψυχοκοινωνικών διαστροφών, όπως είναι και οι γενοκτονίες και οι ομοφυλίες, αλλά και ο ρατσισμός, αυτές οι κοινωνίες ούτε κοινωνίες είναι ούτε και δημοκρατίες. Ας μας εξηγήσουν οι υποστηρικτές του νόμου γιατί να προστατεύεται ο αντιρατσισμός και να απαγορεύεται η «ομοφοβία».

Δεν ζητούμε να αποσυρθεί ο νόμος. Ζητούμε να διορθωθεί. Για να χτυπήσεις το μίσος δεν είναι μονόδρομος το να πνίξεις τον σεβασμό και την ελευθερία του λόγου. Για να εξαφανίσεις την κακία δεν υποχρεούσαι να απαγορεύσεις το Ευαγγέλιο. Υποχρεούσαι να το αναστήσεις.

Τελικά το πρόβλημα δεν είναι η «ομοφοβία», τήν οποία μόλις μάθαμε ως λέξη, όσο η ομομανία την οποία καθημερινά ζούμε στην πράξη.

Είναι κρίμα αυτή η Κυβέρνηση ως τελευταία πράξη πριν από την αυτοκτονία της να μας αφήνει ως νομοθετημένη πλέον κληρονομιά τα επίχειρα του ηθικού

παραλογισμού της.

«Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι».